

III. Az Úr napját szenteld meg!

„Parancsold meg Izrael fiainak: tartsátok meg szombatjaimat. Legyen az jel köztem és köztetek nemzedékről nemzedékre. Erről ismerik meg, hogy én, az Úr szentellek meg titeket. Ezért tartsátok meg a szombatot, legyen az szent előttetek. Aki megszentelteleníti, az halállal lakoljon. Aki ezen a napon dolgozik, azt ki kell irtani népéből. Hat napig dolgozzatok, de a hetedik nap, a szombat, a pihenés napja, az Úrnak van szentelve. Mindenkit, aki szombaton dolgozik, halállal kell büntetni. Így kell Izrael fiainak a szombatot megülniük. Tartsák meg azt nemzedékről nemzedékre: megszeghetetlen szövetségnek. Örök időkre legyen ez jel köztem és Izrael fiai között. Mert hat nap alatt teremtette Isten az eget és a földet, a hetedik napon azonban megpihent és fellélegzett.” | Kiv 31,13–17

Hat napig dolgozzál, a hetediken tarts pihenőt. A vetés és az aratás idején is pihened kell. | Kiv 34,21

Hat napon át dolgozhatunk, a hetedik nap azonban legyen szent, legyen ünnepnap, a teljes nyugalom napja, legyen az Úrnak szentelve. Aki ezen a napon dolgozik, halállal kell büntetni. Szombaton nem gyújthattok tüzet lakástokban.” | Kiv 35,2–3

Tartsátok meg szombatomat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. | Lev 19,3

Az első napon tartsatok ünnepi összejevetelt, és ne végezzetek semmiféle szolgálai munkát. | Lev 23,7

Tartsátok meg szombatjaimat, tiszteljétek szentélyemet. Én vagyok az Úr. | Lev 26,2

Amikor Izrael fiai a pusztában voltak, rajtakaptak egy embert, amint szombati napon rőzsét szedegetett. Akik a rőzszeszedésen rajtakapták, Mózes és Áron, s az egész közösség elé vitték, és őrizet alá helyezték, mert nem volt határozat, mi történjék vele. Az Úr azonban ezt mondta Mózesnek: „Halállal kell büntetni az embert, a táboron kívül az egész közösségnek meg kell köveznie!” | Szám 15,32–35

Tartsd meg a szombatot, szenteld meg, ahogy az Úr, a te Istened parancsolta neked! Hat napig dolgozz és végezd a munkád. A hetedik nap azonban a nyugalom napja, az Úré, a te Istenedé. Akkor hát ne dolgozz, se te, se fiad, se lányod, sem szolgálód, sem ökröd, sem szamarad, sem semmiféle állatod, sem a házadban tartózkodó idegen, hogy szolgálád és szolgálód is pihenhessen, mint te magad. Gondolj arra, hogy Egyiptom földjén magad is rabszolga voltál, de az Úr, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral kivezetett. Azért parancsolta meg az Úr, a te Istened a szombat megülését. | MTörv 5,12–15

Boldog az az ember, aki így tesz, és az emberfia, aki ehhez ragaszkodik; aki megtartja a szombatot, s vigyáz, nehogy megszenteltelenítse, és aki minden gonoszságtól óvakodik. | Iz 56,2

Nekik adtam szombatjaimat is, hogy jelül szolgáljanak köztem és köztük, s megtudják, hogy én, az Úr megszentelem őket. | Ez 20,12

Abban az időben Jézusnak egy szombati napon vetések között vezetett az útja. Tanítványai megéheztek, ezért tépdesni kezdték a kalászt és eszegették. Ezt látva a farizeusok szóvá tették: „Nézd, a tanítványaid olyat tesznek, amelyet szombaton nem szabad tenni!” Erre így felelt: „Nem olvastátok, mit tett Dávid is, amikor társaival megéhezett? Bement az Isten házába és megette a szent

kenyereket, amelyeket sem neki, sem társainak nem volt szabad megennie, csak a papoknak. Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatonként a papok a templomban megszegik a szombati tilalmat, mégsem követnek el vele bűnt? Mondom nektek: itt nagyobb dologról van szó, mint a templom. Ha tudnátok, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem pedig áldozatot, nem ítélnétek el az ártatlanokat. Az Emberfia ura a szombatnak is!” | Mt 12,1–8

(Jézus) Innét továbbment, és betért a zsinagógájukba. Éppen ott volt egy béna kezű ember. Hogy vádaskodhassanak ellene, megkérdezték: „Szabad-e szombaton gyógyítani?” Így felelt: „Ha valakinek közületek csak egy juha van, s az szombaton gödörbe esik, vajon nem markolja meg és nem húzza ki? Mennyivel többet ér az ember, mint a juh! Szabad tehát szombaton jót tenni.” Ezzel az emberhez fordult: „Nyújtsd ki a kezed!” Kinyújtotta, és az éppen olyan egészséges lett, mint a másik. | Mt 12,9–13

(Jézus) Aztán ezt mondta nekik: „A szombat van az emberért, nem az ember a szombatért. Az Emberfia ezért Ura a szombatnak is.” | Mk 2,27–28